

La salut

**Josep
Vallverdú**

Tenim, penso, una pila d'advocacions a les Verges de la Salut, tenim Balnearis de la Salut, fonts de la Salut. "Salut!" saludem de vegades, i observeu com el verb emprat per indicar el primer contacte verbal amb una persona, "saludar", ja conté l'arrel del mol salut. Menar una vida saludable és una meta per a molts i, modestament, si trec molt enrere els meus estudis clàssics us diré que salut i salvació són el mateix concepte. Ja podeu resar una "salve", que també vol dir salutació.

Em proposen de participar en una taula rodona que tractaria dels angles d'interpretació que la gent dóna a la salut. Un metge, un psicòleg i una persona del camp de la cultura hi intervindrien. Suggereixen el meu nom per aquest darrer interlocutor, però em fa por que no sabria què dir, i renuncio, tot agraït.

Evidentment, confesso que la salut m'ha fet pensar poc en profunditat. A la meva família hi ha hagut sans i malalts crònics. Jo mateix, he passat quatre o cinc cops pel quiròfan com si res. Sóc fatalista i considero que la salut és una sort, una sort que pot estroncar-se a qualsevol moment. Convé tenir cura de la carcassa, és clar. Però discutir sobre què pensen els altres de la salut, penso que em marejaria, i perdria per un temps la meva.